

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Podejście do polityki przemysłowej UE ukierunkowane na konkretny obszar

(2019/C 404/03)

Sprawozdawczyni:	Jeannette BALJEU (NL/ALDE), członkini zarządu prowincji Holandia Południowa
-------------------------	--

ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Wstęp

1. Podkreśla, że przemysł rozumiany jako produkcja towarów i świadczenie usług stanowi kamień węgielny innowacyjnej, zrównoważonej i zróżnicowanej gospodarki, zdolnej do zapewnienia europejskiej konkurencyjności, a także miejsc pracy wysokiej jakości w Unii Europejskiej.
2. Ponownie wyraża przekonanie, że Komisja Europejska i państwa członkowskie muszą rozważyć wszystkie możliwości oferowane w Traktacie UE w zakresie polityki przemysłowej określone w art. 173 TFUE, zwłaszcza zaś „podjąć każdą użyteczną inicjatywę w celu wsparcia tej koordynacji (państw członkowskich w zakresie polityki przemysłowej), w szczególności inicjatywy mające na celu określenie wytycznych i wskaźników, organizowanie wymiany najlepszych praktyk i przygotowanie elementów niezbędnych dla prowadzenia okresowego nadzoru i oceny”.
3. Zwraca uwagę na zasadnicze znaczenie przemysłu dla europejskich regionów i miast oraz dla dziesiątków milionów miejsc pracy, które tworzy. Ponadto ze swej istoty przemysł funkcjonuje w kontekście globalnym, w którym handel jest ważną siłą napędową wzrostu, co przynosi zarówno korzyści, jak i wyzwania.
4. Uważa, że należy podkreślić szczególne znaczenie małych i średnich przedsiębiorstw dla tworzenia wartości oraz dla innowacji i zatrudnienia. Właśnie małe i średnie przedsiębiorstwa w szczególnym stopniu przyczyniają się do tego, że przemysł jest w stanie elastycznie dostosowywać się do nowych wymagań, wynikających na przykład z globalizacji czy cyfryzacji. Strategia przemysłowa UE musi obejmować odpowiednie plany dotyczące utrzymania i stworzenia korzystnych warunków zwłaszcza dla tych przedsiębiorstw.
5. Dostrzega wyzwania i możliwości, przed którymi stoi przemysł, takie jak przygotowanie się na przyszłość oraz utrzymanie kluczowego wkładu w dobrobyt i zatrudnienie, a także w zrównoważony rozwój i budowę bezemisyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym.
6. Podkreśla potrzebę inwestowania w innowacyjne nowe technologie i cyfryzację, w gospodarkę bezemisyjną o obiegu zamkniętym i w powiązane umiejętności w europejskich regionach, aby zwiększyć przewagę konkurencyjną Europy.
7. Podkreśla w związku z tym, że przemysł europejski potrzebuje strategicznej wizji opartej na podejściu ukierunkowanym na konkretny obszar, aby móc szybko reagować na zmiany gospodarcze i przemysłowe oraz utrzymać konkurencyjną pozycję w skali globalnej.
8. Uważa, że skoordynowane europejskie podejście jest niezbędne dla zapewnienia europejskiemu przemysłowi zdolności do poradzenia sobie z globalną konkurencją oraz że powinno ono skupiać się na poprawie spójności ram i standardów regulacyjnych, eliminacji nadmiernych i zbędnych obciążeń regulacyjnych i administracyjnych, ułatwianiu współpracy i partnerstw w wymiarze ogólnoeuropejskim, zapewnieniu konkurencyjnych kosztów energii oraz ustanowieniu odpowiednich instrumentów ochrony handlu zarówno w tradycyjnych sektorach, takich jak przemysł stalowy, włókienniczy, chemiczny, rolniczy i żegluga, jak i w sektorach wschodzących. Istnieje na przykład pilna potrzeba nałożenia ceł na produkty stalowe w celu ochrony europejskiego przemysłu stalowego.

9. Uważa, że rolą polityki przemysłowej jest zapewnienie sprzyjających ram, umożliwiających przemysłowi wzmocnienie konkurencyjności przez połączenie podejść przekrojowych i międzysektorowych ukierunkowanych na konkretny obszar oraz, w razie potrzeby, środków ukierunkowanych na konkretne sektory w całym łańcuchu wartości.

10. Z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji „Inwestowanie w inteligentny, innowacyjny i zrównoważony przemysł: Odnowiona strategia dotycząca polityki przemysłowej UE”⁽¹⁾ oraz nacisk, jaki kładzie się w nim na partnerstwo z państwami członkowskimi, regionami, miastami i sektorami jako ważny krok w kierunku stworzenia narzędzia stymulującego konkurencyjność przemysłu oraz innowacje w Europie. Z zadowoleniem przyjmuje także wniosek Komisji Europejskiej dotyczący polityki spójności po 2020 r., w którym skupiono się na nasileniu współpracy między regionalnymi ekosystemami we wszystkich częściach Europy, a także wzmocnieniu międzynarodowego i przemysłowego wymiaru inteligentnej specjalizacji.

11. Stwierdza, iż europejski przemysł powinien być wspierany zarówno przez działania i środki gospodarcze jak i pozagospodarcze, a w tym ostatnim przypadku np. poprzez politykę edukacyjną i szkoleniową czy też poprzez wspieranie badań naukowych i innowacji.

12. Z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą ustanowienia przemysłowego okrągłego stołu wysokiego szczebla „Przemysł 2030”, w którym Komitet Regionów ma status obserwatora⁽²⁾.

13. Z zadowoleniem przyjmuje apele Komisji Europejskiej, Parlamentu Europejskiego i Rady o dalsze opracowywanie kompleksowej strategii przemysłowej UE ze szczególnym naciskiem na 2030 r. i kolejne lata, w tym średnio- i długoterminowe cele strategiczne i wskaźniki dla przemysłu, której to strategii powinien towarzyszyć plan działania wraz z konkretnymi działaniami.

14. Podkreśla potrzebę wielopoziomowego podejścia do sprawowania rządów, opartego na partnerstwie i dialogu z państwami członkowskimi, władzami lokalnymi i regionalnymi i zainteresowanymi stronami⁽³⁾.

15. Apeluje o uwzględnienie w tej strategii silnego wymiaru terytorialnego i poszanowanie zasady pomocniczości. Sygnalizuje gotowość do wsparcia Rady i prezydencji w opracowaniu strategii polityki przemysłowej, która będzie w większym stopniu ukierunkowana terytorialnie.

16. Uważa, że strategia przemysłowa UE powinna również obejmować szczegółowy i oparty na dowodach przegląd unijnych przepisów dotyczących pomocy państwa i kontroli połączeń w celu zapewnienia równych warunków działania na szczeblu międzynarodowym zgodnie ze światową polityką handlową i umową wielostronną. Jednocześnie strategia ta powinna obejmować także potencjał inwestycyjny i innowacyjny w zakresie pomocy państwa lub operacji połączeń.

17. Z zadowoleniem przyjmuje dokument opracowany przez Europejski Ośrodek Strategii Politycznej⁽⁴⁾, w którym proponuje się znalezienie nowej równowagi między otwartością a ochroną rynku europejskiego, z myślą o zapewnieniu bardziej wyrównanych globalnych warunków działania, przy jednoczesnym wzmocnieniu innowacji w przemyśle i wydajności w Unii.

18. Uważa, że aby osiągnąć cele porozumienia paryskiego dotyczące znalezienia odpowiedzi na zagrożenie zmianą klimatu⁽⁵⁾, przemysł będzie musiał poddać się daleko idącym przekształceniom przy jednoczesnym zapewnieniu swej konkurencyjności. Skala przekształceń, w obliczu których stoi zarówno przemysł, jak i społeczeństwo, wymaga pilnych działań, wspólnej wizji oraz rozwiązań zintegrowanych między zainteresowanymi stronami i na wszystkich szczeblach polityki, ponieważ jedynie podejście wielopoziomowe może zapewnić przestrzeganie przez zainteresowane podmioty decyzji w zakresie polityki gospodarczej o takiej skali.

19. Popiera politykę sprawiedliwego rynku wewnętrznego, którą Komisja Europejska wiąże z unijną polityką przemysłową i która w duchu Europejskiego filaru praw socjalnych stanowi odpowiedź na wyzwanie, jakim jest zmieniający się świat pracy.

Przesłanie 1: Konkurencyjny przemysł europejski wymaga zintegrowanego podejścia, w którym ukierunkowanej na konkretny obszar polityce regionalnej towarzyszy współpraca między regionami

20. Podkreśla, że przewaga konkurencyjna regionów jest ściśle powiązana z lokalnymi gałęziami przemysłu, atutami geograficznymi, regionalnymi ekosystemami innowacji przemysłowych, ośrodkami kształcenia zawodowego i wyższego oraz dostępną siłą roboczą i wiedzą specjalistyczną.

⁽¹⁾ COM(2017) 479 final

⁽²⁾ Decyzja Komisji C(2017) 8565 z dnia 15 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia przemysłowego okrągłego stołu wysokiego szczebla „Przemysł 2030”.

⁽³⁾ Konkluzje w sprawie odnowionej strategii dotyczącej polityki przemysłowej UE, Rada ds. Konkurencyjności, 30 listopada 2017 r. (705/17).

⁽⁴⁾ *EU Industrial Policy after Siemens-Alstom: finding a new balance between openness and protection*, Komisja Europejska, marzec 2019 r.

⁽⁵⁾ Organizacja Narodów Zjednoczonych (2015 r.).

21. Podkreśla znaczenie eksploracji, eksploatacji i wykorzystania europejskich surowców i surowców wtórnych dla rozwoju przemysłu lokalnego i łańcuchów wartości w regionach. Zrównoważone podejście ukierunkowane na konkretne obszary powinno uwzględniać dające się w tym celu wykorzystać specyficzne cechy regionu oraz jego potencjał rozwoju, a także możliwe synergie wynikające z połączenia zasobów.

22. Uważa, że podejście ukierunkowane na konkretny obszar powinno opierać się na zdolności ekosystemów biznesu i innowacji do stymulowania modernizacji przemysłu oraz rozwijania strategii terytorialnych na rzecz innowacji, a także powiązania z danym obszarem, na szczeblu regionalnym, lokalnym oraz na poziomie miast i w wymiarze transgranicznym.

23. Zauważa, że wymaga to dobrze funkcjonujących sieci współpracy, takich jak strategie makroregionalne, i klastrów angażujących kluczowych partnerów. Podkreśla również, że międzyregionalna współpraca, w której uczestniczą takie sieci i klastry, ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju synergii, wymiany doświadczeń, wzajemnego uczenia się i osiągnięcia masy krytycznej wspólnych inwestycji w celu wdrożenia innowacji w przemysłowych łańcuchach wartości w całej Europie. To podejście oparte na międzyregionalnej współpracy będzie zwińczone sukcesem jedynie pod warunkiem wykorzystania cyfryzacji i wymiany informacji.

24. Podkreśla, że samorządy terytorialne oraz inne organizacje odgrywają kluczową rolę pod względem podejmowania niezbędnej współpracy międzyregionalnej i transgranicznej.

25. Podkreśla, że stabilna współpraca między regionami powinna wychodzić poza doraźne inicjatywy oraz że wymaga ona strukturalnych ram współdziałania opartych na długoterminowym zobowiązaniu bazującym na pracach, które już zostały wykonane w ramach obecnych strategii inteligentnej specjalizacji w perspektywie przyszłych innowacyjnych inwestycji międzyregionalnych.

26. Zauważa, że podstawowe znaczenie mają informacje o regionalnych działaniach w zakresie innowacji, dostępnych zdolnościach (infrastruktura, wiedza specjalistyczna) oraz potencjale gospodarki o obiegu zamkniętym. Dostępne dane tego rodzaju są często rozproszone i fragmentaryczne, co ogranicza ich przydatność dla regionów. Zachęca w związku z tym Komisję Europejską do zainicjowania procesu gromadzenia dowodów z uwzględnieniem perspektywy lokalnej i regionalnej w odniesieniu do strategii UE dla przemysłu.

27. Zaleca, aby Komisja wzmocniła wsparcie na rzecz współpracy międzyregionalnej i transgranicznej, także w zakresie obecnych inicjatyw, takich jak inicjatywa Vanguard, lub tematycznych partnerstw na rzecz inteligentnej specjalizacji z udziałem coraz większej liczby regionów. Należy tego dokonać w kontekście odnowionego i ukierunkowanego na konkretny obszar podejścia, zgodnie z propozycjami Komisji Europejskiej dotyczącymi polityki spójności po 2020 r.

28. W kontekście okresu programowania po 2020 r. apeluje o większe wsparcie UE dla regionalnych ekosystemów i klastrów w ramach międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji. Wsparcie to powinno bazować na podejściu nastawionym na inteligentną specjalizację oraz rozszerzaniu i pogłębianiu obecnych inicjatyw, takich jak Platforma Inteligentnej Specjalizacji na rzecz modernizacji przemysłu i pilotażowa inicjatywa dotycząca regionów będących w fazie transformacji przemysłowej. Uważa, że ważne jest również opracowanie instrumentów wdrażania opartych na współpracy międzyregionalnych projektów w zakresie inwestycji przemysłowych, w ścisłej współpracy z regionami i partnerstwami na rzecz inteligentnej specjalizacji.

29. Podkreśla, że tematyczne platformy inteligentnej specjalizacji powinny być odpowiednio finansowane, ponieważ regiony nie zawsze dysponują niezbędnymi zasobami na zorganizowanie odpowiedniego udziału w tych platformach.

30. Apeluje do Komisji o dalsze rozwijanie narzędzi pośrednictwa, umożliwiających identyfikację i czynne wzmocnienie projektów współpracy dotyczących strategii inteligentnej specjalizacji, by umożliwić realizację ciągłego procesu, w ramach którego regiony określają obszary priorytetowe, gdzie współpraca ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania wiodącej pozycji Europy.

31. Zaleca, aby Komisja promowała innowacje przemysłowe oparte na strategiach inteligentnej specjalizacji we wszystkich regionach, ułatwiając funkcjonowanie specjalnych systemów wsparcia, w ramach których dobrze rozwinięte regiony mogą pracować nad konkretnymi projektami z regionami słabiej rozwiniętymi, z korzyścią dla obu stron, jak również nad projektami współpracy między regionami rozwiniętymi i nad projektami będącymi przedmiotem zainteresowania regionów słabiej rozwiniętych, z korzyścią dla wszystkich stron.

Przesłanie 2: Poważne wyzwania społeczne często wymagają współpracy między regionami Europy, a zatem samorządy regionalne odgrywają zasadniczą rolę w zakresie inicjatyw zorientowanych na realizację misji oraz wprowadzania w życie praktyk sektorowych

32. Uważa, że zorientowane na realizację misji podejście do polityki można wykorzystać jako narzędzie do uporania się z poważnymi wyzwaniami społecznymi i wsparcia podejścia opartego na wielopoziomowym sprawowaniu rządów, w którym podejście oparte na inteligentnej specjalizacji może pomóc w dostosowaniu programów i inwestycji regionalnych do priorytetów UE.
33. Podkreśla, że dla uporania się z wyzwaniami społecznymi potrzebne są dalsze inwestycje w badania naukowe i innowacje, aby krzemić doskonałość przemysłową i wykorzystać nowe możliwości. W procesie dokonywania odkryć należy popierać eksperymentowanie i podejmowanie ryzyka. Zachęca do ułatwiania rozpowszechniania innowacji i nowych technologii w przemyśle.
34. Podkreśla, że regiony odgrywają ważną rolę, łącząc, rozwijając i wspierając regionalny ekosystem innowacji, organizując identyfikację i grupowanie dostępnych zdolności oraz angażując grupy zainteresowanych podmiotów w prawdziwie stymulowane popytem i oparte na współpracy podejście do wyznaczania celów dla przemysłu. W związku z czym apeluje o regionalną reprezentację w zarządzaniu podejściem ukierunkowanym na realizację misji, w tym w ramach partnerstw i rad ds. misji.
35. Zaleca, aby Komisja ustanawiała jasne średnio- i długoterminowe cele dla strategii zorientowanych na realizację misji oraz tworzyła na ich podstawie politykę funkcjonującą w ramach funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz programów „Horyzont Europa” i „Cyfrowa Europa”.
36. Zaleca, aby władze lokalne i regionalne czynnie dążyły do kierowania niektórymi z tych misji oraz by zapewniły wypracowanie podejścia międzyregionalnego. To podejście musi być dostosowane do dostępnych instrumentów europejskich, ułatwiających jego wdrażanie. Wzywa zatem Komisję Europejską do zapewnienia aktywnego udziału podmiotów regionalnych w zarządzaniu misjami w ramach nowego programu „Horyzont Europa”.
37. Apeluje do Komisji o wspieranie w klastrach regionów programów pilotażowych umożliwiających eksperymentowanie zgodnie z podejściem podobnym jak w wypadku „ważnego projektu stanowiącego przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania” ⁽⁶⁾, lecz na mniejszą skalę, w celu promowania współpracy międzyregionalnej.

Przesłanie 3: Władze lokalne i regionalne powinny upowszechniać umiejętności, aby wspierać przekształcenie przemysłu, ułatwiając współpracę między instytucjami przemysłowo-edukacyjnymi przy wsparciu w ramach strategii europejskiej

38. Zauważa, że szybko zachodzące zmiany związane z przekształceniami przemysłu, transformacją energetyczną, cyfryzacją i gospodarką o obiegu zamkniętym wymagają rozwoju nowych umiejętności interdyscyplinarnych.
39. Z zadowoleniem przyjmuje wysiłki na rzecz koordynacji poszczególnych instrumentów na szczeblu europejskim, których odzwierciedleniem są Nowy europejski program na rzecz umiejętności, Plan działania w dziedzinie edukacji cyfrowej oraz strategia umiejętności cyfrowych.
40. Podkreśla, że pilnie potrzebne jest przewidywanie, wsparcie i promowanie ustawicznego doskonalenia umiejętności, doksztalcenia i przekwalifikowania pracowników, w szczególności w zakresie umiejętności cyfrowych.
41. Przyjmuje do wiadomości, że wielu pracowników europejskiego przemysłu zostaje przeszkolonych w ramach szkolenia zawodowego.
42. Zgadza się, że korzyści z przekształcenia przemysłu muszą być szeroko dystrybuowane oraz że osobom zagrożonym przekształceniami należy umożliwić dostosowanie ich kwalifikacji oraz wspierać je w tych działaniach. W tym kontekście uważa, że w inicjatywach politycznych należy bardziej priorytetowo traktować umożliwienie pracownikom o niskich umiejętnościach uczenia się przez całe życie, aby zagwarantować im sprawiedliwy dostęp do umiejętności w zakresie nowych technologii, których potrzebuje przemysł.
43. Zwraca uwagę na znaczenie aktywnego rozwoju kompetencji w życiu zawodowym wszystkich wysoko wykwalifikowanych specjalistów we wszystkich sektorach przemysłu. Proponuje zatem opracowanie skutecznych koncepcji – do zastosowania w całej Europie – dotyczących wymiany nowej wiedzy, aktualizacji umiejętności i rozwijania indywidualnych zdolności we współpracy z pracodawcami i placówkami edukacyjnymi.

⁽⁶⁾ Ważne projekty stanowiące przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania.

44. Uznaje w związku z tym, że ogólnoeuropejskie podejście do polityki w zakresie umiejętności ma kluczowe znaczenie dla przyszej konkurencyjności przemysłu europejskiego oraz że potrzebne są znacznie większe inwestycje w kapitał ludzki oraz w systemy kształcenia i szkolenia zawodowego, oraz ustawicznego kształcenia zawodowego, a także w obrębie samego przemysłu.

45. Uważa, że edukacja w zakresie przedsiębiorczości, promowanie umiejętności biznesowych, wzajemne uczenie się i wymiana najlepszych praktyk powinny być dodatkowo wspierane, aby umożliwić podmiotom działającym w sektorze przemysłu przystosowanie się do nowych modeli działalności i skuteczną współpracę w konkurencyjnych europejskich łańcuchach wartości.

46. Zaleca, aby Komisja Europejska wzmocniła międzyregionalne programy edukacyjne, takie jak Erasmus+, kładąc nacisk na szkolenie zawodowe i umożliwienie mobilności talentów w Europie.

47. Domaga się, aby właściwe organy zapewniły elastyczne środki na przekwalifikowanie na szczeblu regionalnym, a nie na poziomie sektora, oraz powtarza swój apel, aby EFS+ został objęty wspólnymi przepisami dotyczącymi polityki spójności po 2021 r. w celu zagwarantowania, że wszystkie wymogi związane z zasadą partnerstwa i zaangażowaniem szczebla regionalnego znajdują zastosowanie w zakresie rozwoju programów w ramach EFS+.

48. Zaleca, aby władze lokalne i regionalne współpracowały nad wspólnymi programami działania w zakresie edukacji i badań naukowych, uwzględniając w nich wspólne unijne priorytety w zakresie umiejętności oraz wspierając międzyregionalne możliwości uczenia się.

Przesłanie 4: Europejski przemysł i europejskie rządy muszą dowieść swojej sprawczości, podejmując działania na rzecz bardziej zrównoważonego rozwoju

49. Uważa, że UE jest pionierem globalnego przejścia na bezemisijną gospodarkę o obiegu zamkniętym. Przemysł europejski musi w związku z tym odgrywać czołową rolę pod względem wnoszenia wkładu w łagodzenie zmiany klimatu, osiągnięcia celów porozumienia paryskiego, ochrony zasobów, zapobiegania degradacji środowiska i reagowania na zmieniające się oczekiwania konsumentów w zielonej gospodarce.

50. Podkreśla, że przekształcenie przedsiębiorstw w kierunku bardziej zrównoważonych i zasobooszczędnych modeli działalności przyniesie zarówno korzyści dla środowiska, jak i przewagę konkurencyjną, skutkującą innowacjami oraz tworzeniem miejsc pracy i możliwości dla przedsiębiorców.

51. Podkreśla, że zasadnicze znaczenie ma informowanie przemysłu i obywateli o nowych podejściach, takich jak gospodarka o obiegu zamkniętym, gospodarka bezemisyjna i gospodarka dzielenia się. Te nowe podejścia wymagają zmiany postawy zarówno konsumentów (np. nastawienie na ponowne wykorzystanie i recykling), jak i przemysłu, który musi stopniowo dostosować się do nowych wymagań w ramach długookresowego planowania strategicznego.

52. Uważa, że aby przejść na zrównoważony przemysł, Europa musi wykorzystać pozycję lidera we wszystkich sektorach i stawić czoła narastającej globalnej konkurencji w zakresie produkcji ekologicznej, biogospodarki i czystych technologii energetycznych.

53. Zaznacza, że przejście danego regionu na bezemisijną gospodarkę o obiegu zamkniętym to długofalowe przedsięwzięcie, które może udać się tylko przy zastosowaniu podejścia etapowego, a w niektórych przypadkach także radykalnej odnowy, opartej na wykonalnych celach pośrednich, które nie będą nadmiernie obciążały obywateli i sektorów takich jak przemysł motoryzacyjny. Szczególną uwagę należy również poświęcić wzmocnieniu odporności społeczności wiejskich, które są narażone na ryzyko pozostania w tyle, jeśli chodzi o proces transformacji gospodarczej.

54. Podkreśla, że należy przezwyciężyć poważne bariery, w tym brak sygnałów rynkowych i zachęt do projektowania produktów dla gospodarki o obiegu zamkniętym, wysokie koszty transformacji dla przedsiębiorstw, przeszkody regulacyjne, niewystarczające informacje dla konsumentów oraz słabo funkcjonujący rynek surowców wtórnych.

55. Uważa, że ogólnoeuropejska i międzyregionalna współpraca ma ważną rolę do odegrania pod względem pomagania regionom w rozwijaniu strategicznego podejścia do urzeczywistnienia potencjału bezemisyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym.

56. Popiera koncepcję wykorzystania strategicznych zamówień publicznych jako narzędzia pobudzania innowacji, wspomnianą przez Komisję Europejską w jej planie działania na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym w 2015 r. (7) oraz w odpowiednich dyrektywach w sprawie zamówień publicznych, uważa jednak, że złożoność zasad często skutkuje niechęcią do ryzyka ze strony władz lokalnych i regionalnych.

57. Zaleca, aby samorzady regionalne i lokalne przyjęły obejmujące wiele branż, międzysektorowe spojrzenie na rozwój gospodarczy, włączające gospodarowanie odpadami i zarządzanie środowiskowe do integralnego podejścia do gospodarki o obiegu zamkniętym.

58. Wzywa regiony i miasta do pełnego wykorzystania możliwości oferowanych przez politykę spójności po 2020 r. w celu wdrożenia innowacyjnych rozwiązań w zakresie transformacji klimatycznej i przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.

59. Apeluje o całościowe, skoordynowane, wielopoziomowe podejście do sprawowania rządów w celu zapewnienia niezbędnej spójności między poszczególnymi instrumentami polityki i działaniami na różnych szczeblach. Przejście na bezemisyjną gospodarkę o obiegu zamkniętym powinno uwzględniać cały łańcuch wartości i przemysł wytwórczy ogółem, a także małe i średnie przedsiębiorstwa oraz przedsiębiorstwa typu start-up.

60. Apeluje do Komisji o dalsze wspieranie rozwoju wspólnych strategii w poszczególnych dziedzinach, np. odnośnie do wodoru czy paliw syntetycznych, oraz o poparcie dla przyjmowania przez rynek bardziej zrównoważonych technologii.

Przesłanie 5: Regionalne partnerstwa publiczno-prywatne o strategicznym charakterze zorientowane na innowacje mają kluczowe znaczenie dla zwiększenia absorpcji nowych technologii przez przemysł

61. Zauważa, że innowacje są trudne, zwłaszcza dla przedsiębiorstw typu start-up oraz MŚP, i że przyjmowaniu nowych technologii często towarzyszą duże inwestycje. Podkreśla, że proces ten wymaga specjalistycznej wiedzy oraz że nadal istnieje przepaść cyfrowa między sektorami i regionami w Europie.

62. Uważa, że współpraca między przemysłem, organizacjami badawczymi i samorządami regionalnymi jest ważna dla waloryzacji innowacji przemysłowych.

63. Docenia ośrodki innowacji cyfrowych (DIH), centra testowe architektury rozproszonych zasobów informatycznych (ang. *edge computing*) i infrastrukturę technologiczną jako przykłady strategicznych, zorientowanych na innowacje partnerstw publiczno-prywatnych.

64. Wspiera ukierunkowanie strategii inteligentnej specjalizacji na okres po 2020 r., która skupia się na rozwiązaniu problemu wąskich gardeł utrudniających rozpowszechnianie nowych pomysłów wśród przedsiębiorstw.

65. Popiera 281 unijnych ośrodków innowacji cyfrowych stanowiących część programu „Cyfrowa Europa” wzmocniającą współpracę międzyregionalną.

66. Podkreśla, że aby zapewnić przemysłowi łatwy dostęp do istniejących zaawansowanych technologii i zaawansowanej infrastruktury w całej Europie, należy ustanowić współpracę między tymi partnerstwami publiczno-prywatnymi na szczeblu ogólnoeuropejskim oraz rozpropagować informacje o tych zasobach i udostępnić środki finansowe na ich wykorzystanie.

67. Uważa, że nadal potrzebna jest skoordynowana strategia, a także strategia pogłębiania współpracy regionalnej na szczeblu operacyjnym.

68. Zaznacza, że jeśli centra innowacji cyfrowych mają zwiększyć swoje oddziaływanie, to nie powinny być oddzielnymi instytucjami działającymi na własną rękę i konkurującymi z innymi instytucjami. Zamiast tego powinny tworzyć główny element sieci, w koordynowaniu której uczestniczyłyby szereg zainteresowanych stron, takich jak uniwersytety, ośrodki badawcze, centra innowacji itp.

69. Zaleca, aby samorzady regionalne zaangażowały się w selekcję i zapewnienie operacyjności DIH w ramach przyszłego programu „Cyfrowa Europa”.

(7) Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym (COM(2015) 614 final).

70. Sugeruje, by władze lokalne i regionalne promowały zrównowagę oraz innowacje poprzez zamówienia publiczne, wspieranie inteligentnych miast oraz innych stosownych inicjatyw i łączenie ze sobą różnych podmiotów z sektora przemysłowego oraz instytutów badawczych i edukacyjnych.

71. Zaleca angażowanie regionów w zrównoważone podejście do współpracy między partnerstwami publiczno-prywatnymi w dziedzinach innych niż cyfryzacja (w tym w zakresie innych obiektów eksperymentalnych i badawczych). To zaangażowanie powinno obejmować wprowadzenie kompleksowego przeglądu działań w regionach oraz oceny ich komplementarności.

72. Podkreśla potrzebę opracowania kompleksowej strategii gromadzenia, systematyzowania i rozpowszechniania informacji na temat dostępnej infrastruktury i zdolności innowacyjnych w całej Europie.

73. Podkreśla rosnące znaczenie sztucznej inteligencji (SI) w europejskiej polityce przemysłowej i wiodącą rolę Unii Europejskiej w tym zakresie poprzez reprezentowanie 32 % instytucji badawczych w dziedzinie SI na całym świecie; W tym kontekście przypomina swoje stanowisko w sprawie SI wyrażone w opinii z dnia 6 lutego 2019 r. oraz popiera zalecenia Parlamentu Europejskiego ⁽⁸⁾.

74. Z zadowoleniem przyjmuje zaproszenie Komisji przez Radę Europejską do przedstawienia do końca 2019 r. długoterminowej wizji obejmującej konkretne działania na rzecz przyszłości przemysłowej UE.

Bruksela, dnia 26 czerwca 2019 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów

⁽⁸⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2019 r. w sprawie kompleksowej europejskiej polityki przemysłowej w dziedzinie sztucznej inteligencji i robotyki (2018/2088(INI)).